

[Pelle Voigt]

sterens side nu udfolder bestræbelser på bare at få afsat øgede midler, uden at det i tilstrækkelig grad står klart – bortset fra nogle justeringer, forstod jeg på boligministeren – at midlerne rent faktisk anvendes til det, de er tænkt til, så synes jeg ikke, vi er nået særlig langt. Skulle vi ikke starte med at gennemføre den interessante nyskabelse, at vi fik vedligeholdelsesmidlerne anvendt til vedligeholdelse?

Når vi så har prøvet det et stykke tid – ligesom 10-ugers-reglen og de andre ting, som vi talte om før – kan vi så se, om det slet ikke går, om der er behov for flere penge. Det er dog lidt vanvittigt at hælde penge i danaidernes kar og at tage flere penge op af lejernes lommer i en situation, hvor vi ved, at en hel del af disse penge faktisk havner helt andre steder, end det var tanken med huslejeindbetalingerne, da de fandt sted.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Det er rigtigt, som hr. Pelle Voigt nævnte det, at udgangspunktet for det, jeg her har sagt, er en opfattelse hos mig af, at SF mener, at der i og for sig er midler nok. Hvis det skulle være situationen, så tror jeg nok, at det ville være gavnligt at invitere hr. Pelle Voigt på en tur rundt i vore bysamfund, ikke mindst det indre Vesterbro, og andre steder. Her vil man, tror jeg, opleve en reminiscens af en fortid, som ingen af os ønsker igen, hvor der var spekulation i ejendomme, men samtidig vil man ikke mindst i mange provinsbyer opleve, at det faktisk ikke er nogen særlig lukrativ forretning at leje lejligheder ud.

Når det er sagt, vil jeg da godt – også selv om det ligger uden for behandlingen af dette lovforslag – gøre en replik til det, som hr. Pelle Voigt nævner omkring mit seneste udspil. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at bortset fra en mindre justering, som for dem, der modtager boligstøtte, kun vil betyde en stigning på omkring 1,5-1,6 pct. i gennemsnit af deres huslejer, vil alle de forslag, som jeg lægger på bordet, være baseret på lejernes egne ønsker. Det er netop efter min opfattelse det helt centrale i en moderne boligpolitik, at man etablerer en bro mellem ejerønsker og lejerønsker.

Hvis lejerne ønsker at få en væsentlig forbedring af deres boligstandard og i forvejen kender konsekvenserne af det og siger ja til det, tror jeg, vi alle sammen har interesse i den

øgede beskæftigelsesmæssige effekt, det har. Det forudsætter selvfølgelig, at lejerne – hvis jeg må påkalde hr. Pelle Voigts opmærksomhed – selv er interesserede i det. Hvis de er det, så får de altså også en bedre boligstandard; men hvis ikke de er det, bliver projektet ikke gennemført. Så enkelt er det, og det er efter min opfattelse den form for samspil på et demokratisk grundlag, som er bedst for begge parter.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Pelle Voigt sagde i sit svar til ministeren, at spørgsmålet, om der var afsat midler nok, jo kunne diskuteres. Det er altså ikke det indtryk, man får, når man læser bemærkningerne til forslaget, for dér står det faktisk meget direkte, at der generelt afsættes rigelige midler.

For ikke at afspore denne debat synes jeg, vi skulle sondre mellem på den ene side, om der er afsat midler nok, og på den anden side spørgsmålet om, hvordan de anvendes. Det er ikke nogen god argumentation, at fordi udlejere faktisk ikke overholder spillets regler og ikke opfører sig hverken fornuftigt eller acceptabelt, så kan man godt lade være med at afsætte tilstrækkelige midler. Jeg synes, vi skal holde den argumentation væk fra diskussionen.

Jeg kan citere de første 10-15 publikationer for, at der generelt ikke afsættes tilstrækkeligt, og vi skulle holde fast i, at det er et problem i sig selv; men derudover er der så et problem, hvis udlejerne faktisk ikke engang bruger de begrænsede midler, de har, på en fornuftig måde, deri er jeg enig med hr. Pelle Voigt.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Min holdning er den, at så længe udlejere i det praktiske virkelige liv kan male deres lystbåde, ansætte deres slægtninge og overføre penge til dem af lejernes vedligeholdelsesmidler – hvilket vi har talrige eksempler på, vi kan ryste eksempler ud af ærmet – er det en anelse meningsløst at diskutere, om vedligeholdelsesmidlerne er tilstrækkelige eller ikke tilstrækkelige.

Jeg vil så sige til hr. Jørgen Estrup, at det er min opfattelse, at hvis man i de sidste 10 år havde overholdt loven – jeg ved godt, det er en